

νησιά, τ. Α', Κέρκυρα 1994, σ. 51-52, 63-64, 136-137, 147 (= Λυδία Παπαρρήγα-Αρτεμιάδη, Γ. Ροδολάκης, Δήμητρα Καραμπούλα, «Οι πράξεις του νοταρίου Καρουσάδων Κερκύρας πρωτοπαπά Φιλίππου Κατωϊμέρη (1503-1507)», *ΕΚΕΙΕΔ* 33 (1997), αρ. 95), 151 (= Παπαρρήγα-Αρτεμιάδη, κ.α., ό.π., αρ. 116), 152, 260-261, 264, 271, 278-279, 281, 283-284, 295, 322-324, 376, 391-399, 403-437, 447, 452-454.

ΣΥΜΒΑΣΗ ΑΔΕΛΦΟΠΟΙΑΣ ΜΕ ΟΡΟΥΣ ΚΟΙΝΟΚΤΗΜΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΙΣΟΒΙΑΣ ΣΥΓΚΑΤΟΙΚΗΣΕΩΣ

1553, 1 Αυγούστου

«... Κυρ Βασίλις Κοσμάς κι κυρ ανδρέας μπούμπλης παρόντες έσυμφώνησαν μέ τό όνομα τοϋ κυρίου ήμωv ήσοϋ Χριστοϋ καί τής υπεράγνου αϋτοϋ μητρος τής κυρίας τής Θεοτόκου. Έστοντας νά έχουν τήν αγάπην καθαρά έν τό μέσο τους, έτζη θέλουν νά ήναι από τήν σήμερα καί έν όλο τό Χρόνο της ζωής αϋτων, αδελφοί μία ψυχή έν σώμα ής ένα ψομή καί κατοικοϋν όμοϋ. Καί δουλεύουν πιστά άσπνέριστα καί άσκανδάλιστα καί έχουν ένα πουγγή ως αδελφοί έγγαρδιακοί ένώλο τό χρόνο τής ζωής αϋτῶν. Καί νά κληρονομί ό ής τόν έτερον καί ό έτερος τόν έτερον καί οϋτως όμολοΓοϋν καί στέργουν νά έχη τό βεύαιον. Καί έπηδῃ ό κύρ Βασίλης εύρίσκεται παντρεμένος καί παντρεύοντας κί ό κύρ ανδρέας θέλουν νά εύγένουν οί προΐκες τῶν Γηναικών τους καί τό ρέστω τό ήτοι ήθελαν ποκτήση κί δουλεύσουν νά τά κληρονομή ό ής τοϋ έτέρου ως άνωθεν ...».

ΠΑΡΑΧΩΡΕΙΤΑΙ ΚΟΡΗ ΩΣ ΨΥΧΟΠΑΙΔΙ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΜΑΤΟΣ

1553, 26 Αυγούστου

«... Υπαρούσα κυρά ανεζίνα συμβία τοϋ κύρ ανδρέα καναλιότη καί υπαρούσα κυρα στάμο μυχαλού συμβία του κύρ άρσένη ζινιάτη από χωρίο τῶν λακώνων έχοντας ή ρηθησα κυρα στάμο ένα παιδήον αϋτής όνόματη ζαμπέτα. Καί εκή ένδωθεν της ένδόξου μονής της παλαιοκαστρίτησας έσυμφώνησαν καί έλαβεν ή άνωθεν κυρά ανεζίνα, τήν ήρημένη ζαμπέτα εκ τήν αγίαν τοϋ Θεοϋ εκκλησίαν τής παλαιοκαστρίτησας σέ πλήθος λαοϋ. Τήν σήμερα δε στερεώνουν καί βευαιώνουν ότι ή άνωθεν κυρά ανεζίνα νά έχη τήν ήρημένη ζαμπέτα παιδή της ψυχής της καθώς τήν έλαβεν εκ τήν αγίαν τοϋ Θεοϋ εκκλησίαν. Νά έντένη υποδένη καί ζωοτροφῇ αϋτήν χρόνους δώδεκα έρχομένους. Έστοντας κί ή ρηθήσα ζμπέτα στήν υποταγήν τής ρηθήσης κυράς αϋτης κί δουλέη το μπορέζη της. Κί σώνοντας οί ρηθέντες χρόνοι ιβ, νά τής δόση στρώμα έν ... ής μετριτά δουκάτα δέκα. Έξ οποία ρηθέντα δουκάτα δεκα έλαβεν ής τό παρόν ή ρηθήσα κυρά στάμο μητέρα της ρηθήσης ζαμπέτας δουκάτα ένα εκ τήν άνωθεν κυρά ανεζίνα διά χρία όπού έχη ό ανήρ αϋτης άσθενής. Έξεκαθαρίζουν τούτο ότι αν ή ρηθήσα ζαμπέτα ήθελε εύγη εκ τήν ήρημένην κυράν αϋτής πρίν νά σώσουν οί ρηθέντι χρόνοι ιβ νά μηδέν τής δόση τίποτε από ήτοι τής τάξη ...».

20

1474. Πατριαρχικό έγγραφο για την αποδοχή καταβολής ετήσιου φόρου στην Πύλη. Κωνσταντινούπολη.

Δ. Ἀποστολόπουλος, *Ὁ “Ἱερὸς Κῶδιξ” τοῦ πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως στὸ β’ μιστὸ τοῦ ΙΕ’ αἰῶνα. Τὰ μόνα γνωστὰ σπαράγματα*, Ἀθήνα 1992, σ. 90-92, αρ.1.

21

1476. Συνοδικές αποφάσεις για τη διευθέτηση χρέους. Κωνσταντινούπολη. *Μάχη Παΐζη - Ἀποστολοπούλου, Ἀνεπίσημα ἀπὸ τὸ πατριαρχεῖο Κωνσταντινουπόλεως. Παρασχέδια καὶ μαρτυρίες τοῦ 1476*, Ἀθήνα 1988, σ. 94-95 αρ. 2, σ. 99-100 αρ. 3.

21α

1477. Απογραφή κινητῶν. Βενετία.
Κ. Δημαράς, «Βενετία: 1477, 1828. Ἀνέκδοτα κείμενα», *Θησαυροίσματα* 1 (1962), σ. 2-3, αρ. 1.

22

1477. Εγκύκλιος του πατριάρχη Μαξίμου σχετική με ζητήματα γάμου, διαζυγίου και αδελφοποιίας. Κωνσταντινούπολη.
Μάχη Παΐζη - Ἀποστολοπούλου, Δ. Ἀποστολόπουλος, Μετὰ τὴν κατάκτηση. Στοχαστικὲς προσαρμογὲς τοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως σὲ ἀνέκδοτη ἐγκύκλιο τοῦ 1477, Ἀθήνα 2006, σ. 55-66.

1477, Αύγουστος

«† Μάξιμος ἐλέω Θεοῦ πατριάρχης τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῖς ὑφ’ ἡμᾶς ἅπασιν εὐσεβέσι χριστιανοῖς ...

Μηδεὶς διαζεύγιον ποιεῖτω συνοικεσίου τινὸς χωρὶς τῶν γεγραμμένων νομίμων αἰτιῶν, προβαλλόμενος μῖσος ἢ καὶ τὸ ἀμφοτέρω τὰ μέρη συμφωνῆσαι εἰς διάζευξιν καὶ ἄλλας τινὰς τοιαύτας ἀκαιρολογίας· ὁ γὰρ χωρὶς τῶν νομίμων αἰτιῶν διὰ δὲ αἰτίας τοιαύτας διαζεύγιον ποιήσων, ἀσυγγνώστως καθαιρεθήσεται ὡς παραβάτης ἐντολῆς Θεοῦ.

Εἴ τις εὐρεθείη τῶν ἱερωσύνῃ κεκοσμημένων συνείσακτον ἔχων, κᾶκεῖνον ἀσυγγνώστως καθυποβαλοῦμεν τῇ καθαιρέσει. Ὁμοίως καὶ τοὺς βαπτίζοντας τοὺς παῖδας τῶν Τούρκων, ἐπεὶ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς πίστεως τοῦτο ποιοῦσιν.

Τοὺς τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς ἐκκλησίας ἀφιέντας καὶ ἐθνικῶ τρόπῳ καπηνιαζομένους, ὡς τὴν πίστιν ἀρνούμενους, ἀσυγχωρήτους ἔχομεν καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιούσθωσαν, εἰ μὴ μετανοήσουσιν.

Μηδεὶς τὰς λεγομένας ἀδελφοποιίας, ὡς παρανόμους, ποιεῖτω· εἰ δέ τις φωραθείη ποιῶν ταύτας, εὐθυνθήσεται ἀσυγγνώστως.